

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací disciplinárny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Bajánkovej a sudcov JUDr. Borisa Minksa, JUDr. Eleny Berthotyovej, JUDr. Vojtecha Lefflera a JUDr. Jaroslava Krajča, v disciplinárnej veci proti JUDr. E P sudcovi Krajského súdu v F konajúc o odvolaní ministra spravodlivosti Slovenskej republiky a o odvolaní sudcu JUDr. E P proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – prvostupňového disciplinárneho senátu z 24. septembra 2004, sp. zn. 1 Ds 15/04, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. februára 2005 rozhodol

t a k t o :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov napadnuté rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho súdu **z r u š u j e** a vec mu vracia na nové konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky podal dňa 4. júna 2004 návrh na začatie disciplinárneho konania voči sudcovi Krajského údu v B: JUDr. E P (ďalej len sudca). V návrhu mu kládol za vinu, že:

1. v jemu pridelených konkurzných veciach vedených na Krajskom súde B nekonal, hoci konať mal a to v konaní č. k. 3 K 204/00 (úpadca R, s. r. o.) nekonal v čase od 29. 9. 2000 až do 30. 4. 2004, v konaní č. k. 3 K 75/01 (úpadca T, s. r. o., B) nekonal v čase od októbra 2002 až do 30. 4. 2004, v konaní č. k. 3 K 84/01 (úpadca H, s. r. o., Z) nekonal v čase od novembra 2002 až do 30. 4. 2004, v konaní č. k. 3 K 102/01 (úpadca P, s. r. o., P) nekonal v čase od apríla 2003 až do 30. 4. 2004, v konaní č. k. 3 K 210/01 (úpadca D, s. r. o., H) nekonal v čase od septembra 2002 až do 30. 4. 2004, v konaní č. k. 3 K 224/01 (úpadca Z, K, a. s. v likvidácii) nekonal v čase od júla 2003 až do 30. 4. 2004, v konaní č. k. 3 K 156/01 (úpadca E) –

K. s. r. o., B) nekonal v čase od decembra 2002 až do 30. 4. 2004, v konaní č. k. 3 K 165/01 (úpadca A p. p. s., s. r. o., B) nekonal v čase od novembra 2002 až do 30. 4. 2004, v konaní č. k. 3 K 180/01 (úpadca G , a. s., B) nekonal v čase od novembra 2002 až do 30. 4. 2004, v konaní č. k. 3 K 285/00 (úpadca N , s. r. o. - L K) nekonal v čase od 21. 12. 2000 až do 5. 2. 2004, v konaní č. k. 3 K 150/00 (úpadca A spol. s r. o., Br) nekonal v čase od 9. 8. 2001 do 9. 2. 2004, v konaní č. k. 3 K 12/01 (úpadca S) s. r. o., B nekonal v čase od 11. 6. 2002 až do 30. 4. 2004, v konaní č. k. 3 K 90/01 (úpadca J , Š) nekonal v čase od 6. 12. 2002 až do 30. 4. 2004, v konaní č. k. 3 K 96/01 (úpadca M. a. s., B) nekonal v čase od 26. 4. 2002 až do 30. 4. 2004, v konaní č. k. 3 K 264/01 (úpadca S s. r. o., B) nekonal v čase od 6. 11. 2000 až do 30. 4. 2004, v konaní č. k. 3 K 274/01 (úpadca P s. r. o., K) nekonal v čase od 3. 12. 2001 až do 30. 4. 2004, v konaní č. k. 3 K 278/01 (úpadca O , s. r. o., N) nekonal v čase od decembra 2002 až do 30. 4. 2004, v konaní č. k. 3 K 294/01 (úpadca V) nekonal v čase od septembra 2002 až do 30. 4. 2004, v konaní 3 K 314/01 (úpadca M. s. r. o., P) nekonal od 21. 12. 2001, kedy bol podaný návrh na vyhlásenie konkurzu až do 30. 4. 2004, v konaní č. k. 3 K 13/02 (úpadca M , a. s., P) nekonal v čase od júla 2002 až do 30. 4. 2004, v konaní č. k. 3 K 22/02 (úpadca S , s. r. o., Š) nekonal v čase od 16. 4. 2002 až do 18. 2. 2004, v konaní č. k. 3 K 47/02 (úpadca Ing. S , Al , B) nekonal v čase od 31. 12. 2002 až do 30. 4. 2004, v konaní č. k. 3 K 55/02 (úpadca S r. o., P) nevykonaný žiadny úkon od júla 2002, kedy bol podaný návrh na vyhlásenie konkurzu až do 30. 4. 2004, v konaní č. k. 3 K 71/02 (úpadca S) T nekonal v čase od 18. 10. 2002 až do 30. 4. 2004, v konaní č. k. 3 K 82/02 (úpadca G - U , B) nekonal v čase od novembra 2002 až do 30. 4. 2004, v konaní č. k. 3 K 88/02 (úpadca P Br) sudca nevykonaný žiadny úkon od 17. 12. 2002, kedy bol podaný návrh na vyhlásenie konkurzu až do 30. 4. 2004,

2. v konkurznej veci úpadcu P d B vedenej na Krajskom súde B pod č. k. 3 K 69/00 vydal dňa 12. 11. 2003 opatrenie č. k. 3 K 69/00-292, ktorým súd ustanovil do konkurzného konania za osobitného správcu konkurznej podstaty pre správu majetku úpadcu Ing. so sídlom

v B , zapísaného v zozname správcov na Krajskom súde č. reg. 232, pričom osobitný správca konkurznej podstaty bol súdom ustanovený do konkurzného konania v rozpore s ustanovením § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Zákona o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov ako aj bez žiadosti v zmysle Opatrenia č. 9 predsedníčky Krajského súdu v B z 11. 10. 2001, teda zavinene nespĺnil a porušil povinnosti sudcu, ktoré mu ukladajú citované ustanovenia a rozhodnutie, ktorým bol osobitný správca súdom ustanovený do funkcie zjavne nemá oporu v právnom poriadku, zároveň svojím správaním vzbudil oprávnenú pochybnosť o jeho svedomitosti.

Podľa návrhu sudca mal uvedeným konaním naplniť znaky závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/, písm. b/, v spojení s § 116 ods. 2 písm. f/, písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon). Preto žiadal, aby ho disciplinárny súd uznal vinným a uložil mu disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. a/ zákona a to preloženie na súd nižšieho stupňa.

Sudca vo vyjadrení z 30. júna 2004 k návrhu uviedol, že uznáva priet'ahy v konkurzných konaniach, avšak tieto priet'ahy sú objektívneho charakteru. Poukázal pritom na skutočnosť, že mu napadol veľký počet konkurzných vecí, viac ako 200 konkurzov, pričom sa jednalo o veľmi náročné a zložité kauzy, ako napr. F , a. s., D , a. s., Tc P. , I Dc Poľnohospodárske družstvá. Z toho dôvodu najmä týmto zložitým konkurzom musel venovať neustálu pozornosť a väčšinu pracovného i mimo pracovného času vynaložil na ich riešenie. Okrem tohto vybavoval aj veľké množstvo incidenčných sporov. Okrem vybavovania vecí z vlastného oddelenia mu boli pridelené ďalšie rozpracované konkurzné spisy, po troch zrušených konkurzných oddeleniach. Tvrdil, že táto veľká zaťaženosť, náročnosť a zložitosť mala rozhodujúci vplyv na priet'ahy, ktoré vznikli v konkurzných veciach, v ktorých sú mu vyčítané priet'ahy.

Pokiaľ sa mu vytýkalo porušenie vo veci sp. zn. 3 K 84/01 úpadcu H s. r. o. Z V , a to, že nekonal v čase od novembra 2002 do súčasnosti, uviedol, že nečinnosť nebola spôsobená jeho zavinением, nakoľko sa spis nachádzal do novembra 2003 na Najvyššom súde Slovenskej republiky. Napokon dodal, že vo všetkých veciach, v ktorých sú vytýkané priet'ahy, tieto už odstránil.

K skutku uvedenom pod bodom 2 zhora uviedol, že vo veci bola pôvodne ustanovená správkyňa konkurznej podstaty JUDr. , ktorá sa však

vzdala funkcie správcu z dôvodov dlhodobých konfliktov s úpadcom a nájomcom prenajatého konkurzného majetku. Preto, že nemohol nechať majetok bez správcu a v záujme zabránenia vzniku škôd, vymenoval osobitného správcu Ing. B. Š. ktorého uprosil, aby túto funkciu zobral. Výber tohto predbežného správcu urobil preto, že ide o skúseného správcu, u ktorého boli predpoklady, že vzájomnú nevraživú situáciu vyrieši, čo sa aj v skutočnosti stalo. Pokiaľ sa mu v súvislosti s tým vyčíta, že vedome porušil Opatrenie č. 9 Krajského súdu v Bratislave, poukázal na to, že s uvedeným Opatrením č. 9 nebol nikdy oboznámený, pričom samotné opatrenie nie je všeobecne záväzným právnym predpisom.

Vo veci konal Najvyšší súd Slovenskej republiky – prvostupňový disciplinárny senát, ktorý rozhodnutím z 24. septembra 2004, sp. zn. 1 Ds 15/04, JUDr. E. P. sudcu Krajského súdu v B. uznal vinným zo závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ a písm. b/ v spojení s ods. 2 písm. b/ a § 116 ods. 2 písm. g/ zákona, za čo mu podľa § 117 ods. 5 písm. b/ zákona uložil disciplinárne opatrenie zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie troch mesiacov.

Disciplinárny súd rozhodnutie odôvodnil tým, že výsledky dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť záver, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Pokiaľ ide o kvalifikáciu skutku, disciplinárny senát bol toho názoru, že v danom prípade boli naplnené znaky skutkovej podstaty závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/, písm. b/ v spojení s ods. 2 písm. b/ a § 116 ods. 2 písm. g/ zákona.

V konaní sudcu pod bodom 2 návrhu však disciplinárny senát, na rozdiel od navrhovateľa nevidel závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. f/ zákona, teda, že sa jednalo o svojvoľné rozhodnutie sudcu, ktoré zjavne nemá oporu v právnom poriadku, ak týmto rozhodnutím sudca spôsobil značnú škodu alebo iný obzvlášť závažný následok. Disciplinárny súd ustálil, že rozhodnutím nespôsobil iný obzvlášť závažný následok, ktorý mal podľa návrhu spočívať v poškodení práv iných správcov. Takýto následok nebol počas celého konania disciplinárnym senátom zistený.

Na druhej strane disciplinárny súd považoval za disciplinárne previnenie sudcu konanie sudcu v súvislosti s ustanovením predbežného správcu. Súd ustálil, že toto konanie bolo v rozpore s ustanovením § 11 ods. 3 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení neskorších predpisov. Podľa tohto ustanovenia

